

פרשת עקב

"כי תאמר בלבבך, רבים הגויים האלה ממני, איכה אוכל להורישם?" (דברים ז', י"ז)
 מהותו של הפחד היא ההתבססות על ההגיון. אך במקום לעשות זאת בצורה שקולה,
 הוא מעצים את העובדות לכיוון השלילי בלבד, ומתעלם מהתסריט האופטימי.
 המלחמה בפחד היא, בראש ובראשונה איזון המחשבות והטייתן לצד החיובי.
 הקב"ה 'מקדים תרופה למכה' בכך שהוא מעלה את החששות מהצד ההגיוני,
 ומציע לאזן זאת מיד בטיעון נגדי, הנשען על עובדות ברורות –
 "לא תירא מהם, זכור תזכור את אשר עשה ה' אלוקיך לפרעה ולכל מצרים" (י"ח)
 (עיון בפרשת השבוע)

פרשת עקב - כ"ג בו. מפטירין (ישעיה מ"ט) ותאמר ציון. מברכין החודש ראש חודש אלול
 ביום שבת קודש וראשון. אין אומרים אב הרחמים והזכרת נשמות.
 אלול- המולד יום ו' שעה 1 עם 13 דקות ו7 חלקים ולשעון ארץ ישראל- 6.31.
 לוח א"י הר' טוקצינסקי זצ"ל

שיעור : גילי זיוון

ימי החול		שבת	
5.14	זמן תפילין /טלית	19.10	הדלקת נרות
9.25	סוף זמן ק"ש	19.20	מנחה א' 14.00 ב' 19.20
19.24←19.28	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.15	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.46	צאת הכוכבים	17.30	לימוד 'דור לדור'
20.10	ערבית	17.55	מנחה 13.30
		18.15	שיעור הרב ארי
8.00	שחרית נוער	20.05	צאת השבת

אחות תורנית : חגית קאופמן

שבת
 שלום

מ' אפחז מה'?

בעידן המודרני, כמעט בכל תחום מתחומי החיים, אנו מעדיפים את האהבה הנעימה והרגועה על פני היראה והפחד הנוקשים והמאיימים. העדפה זו באה לידי ביטוי בנושאים שונים: יחס המעביד לפועליו, יחסי שכנים, יחסי מורים ותלמידים וגם ביחסי הורים וילדיהם. ביסוד הדבר ניצבת התפיסה שמערכת יחסים המבוססת על אהבה היא יציבה, חזקה ונכונה יותר מזו המושתתת על פחד ואיומים. מציאות זו לא הייתה קיימת מאז ומעולם, וכולנו מכירים סיפורים מן העבר הקרוב והרחוק על מעביד הרודה בפועליו ועל ילדים שחיים בצל הפחד מהוריהם. לאור דברים אלו, ננסה לבחון כיצד רואה התורה את מערכת היחסים בינינו ובין הקב"ה. האם עליה להתבסס על יראה ופחד או על אהבה?

הרמב"ם בתחילת ספר המצוות מונה שתי מצוות עשה זו אחר זו: 'והמצוה השלישית היא שצונו **לאהבו** יתעלה...' (מצוות עשה ג), 'והמצוה הרביעית היא שצונו **להאמין יראתו יתעלה ולהפחד ממנו**' (מצוות עשה ד). את מקור מצוות אהבת ה' מוצא הרמב"ם בפרשת ואתחנן (פרק ו, ה): '**וְאֶהְבֶּתָּ אֶת ה' אֱ-לֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ**, ואילו מצוות יראת ה' מופיעה בפרשת עקב (פרק י, כ): '**אֶת ה' אֱ-לֹהֶיךָ תִירָא** אֹתוֹ תַעֲבֹד וּבֹ תִדְבָּק וּבְשִׁמּוֹ תִשָּׁבַע'.

מהי אותה יראה שאנחנו מצווים עליה? על כך עונה הרמב"ם בצורה הפשוטה ביותר – היראה והפחד מפני העונש שאנו עלולים לשאת אם לא נעשה את החובות המוטלות עלינו (ספר המצוות לרמב"ם מצוות עשה ד):

ולא נהיה ככופרים ההולכים בקרי **אבל נירא ביאת ענשו בכל עת** והוא אמרו יתעלה: 'את י"י א-להיך תירא'.

מודעת התורה לחסרונותיה של מערכת יחסים שביסודה ניצבים אדְנֵי יראה ופחד ולכן היא איננה מסתפקת בזאת אלא מוסיפה ומצווה גם לאהוב את ה'. לא סתם אהבה, אלא אהבה טוטאלית שיכולה להגיע לידי מצב של מסירות נפש: '**בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ**'. כפי שראינו לעיל, מצוות יראת ה' יכולה להיתפס היום כמצווה מאוד לא מודרנית, אך נדמה שדווקא מניסיון התקופה האחרונה בה דגל האהבה נישא על נס אנו לומדים אט אט להכיר גם בחשיבותה של היראה בכל מערכת יחסים. כיצד יוכלו מורים לחנך את תלמידיהם ללא יראה בסיסית מפני העונש שהמורה יכול להשית עליהם? כיצד יוכלו הורים לקיים מסגרת ביתית-חינוכית ללא יראה מינימלית של ילדיהם? האם כל מעביד יסמוך רק על נכונותם וטוב ליבם של עובדיו ופועליו בשעת העבודה ללא סנקציות ומגבלות?

שתי מצוות אלו של יראת ה' ואהבתו מלמדות אותנו שאין ביניהן סתירה כלל. כאשר יודעים לשמור על איזון ראוי הן משלימות זו את זו ויוצרות יחד מערכת יחסים טובה, יציבה ואיתנה.

על "הבית היהודי", על ההתפקדות ועל מה שמסביב

מעולם לא הייתי "שפוט" של מפלגה מסוימת. אמנם, באופן טבעי ראיתי עצמי קשור בעיקר למפד"ל, אך כבר היו כמה מערכות בחירות שהייתי כל כך מאוכזב מהם שביום הבחירות הצבעתי למפלגות אחרות, שנראו לי יותר תואמות את השקפותיי. אודה על האמת – גם אותן "סטיות" גרמו לי אכזבה כואבת וכאשר אני מנסה לגבש החלטה לקראת הבחירות הקרובות – נראית לי המפד"ל (הבית היהודי) כאפשרות המושכת ביותר. כמובן – אי אפשר לדעת מה יילד יום, כיצד תתגבש רשימת המועמדים ומה תהיה עמדתם בנושאים שעל סדר היום.

כאן – עולה על הפרק נושא ההתפקדות. ככל שירבו חברים בקיבוץ הדתי שיתפקדו למפד"ל – כך יגבר כוחנו, ונוכל להביא לידי כך, שחבר שלנו ישובץ ברשימת המועמדים לכנסת במקום ריאלי. אינני משלה את עצמי, קשה לדעת מהו מקום ריאלי, ואי אפשר לנחש כיום אלו עקרונות יגובשו במפלגה לקראת הבחירות. המעט שאני יכול לתרום להנעת המהלכים בכיוון החשוב לי, הוא ע"י ההתפקדות, ואני קורא לחברים רבים ככל האפשר ללכת בדרך זאת.

חנן פינקלשטיין

"וכתבתם על מלואות ביתך ופשעך"

הגיעה עונת בדיקת מזוזות. השנה החליטו שהבדיקה על חשבון החבר (7 ש"ח). לאחרונה התבלבלנו עם רשימת החברים המוזמנים. לכן, השנה נתחיל שוב במשפחות ששם מתחיל באותיות א-ג. מי שלא בטוח, מוזמן להתייעץ ולשאול אם הגיע זמנו לבדיקה.

אליהו

אמתי הי"ד - עשר שנים לנופל
אמתי יצא לאוויר העולם בראש
חודש אב תשכ"ח ועלה למרומים
בכ"ו אב תשס"ב.
ביום ב', כ"ה באב 13.8, בשעה
20.00, ערב יום העלייה לקברו
בירושלים, נעלה את זכרו בסעד –
ב"מועדון לחבר" בפעם האחרונה,
בעשור למותו. החברים מוזמנים.
משפחת יקותיאל

לאחר כשני עשורים שאילנה
גינזברג ורחל ברזילי
הכינו בנאמנות רבה חבילות
לחיילים, הן הביעו את
רצונן שנמצא להן מחליפות.
לכן אנו מחפשים מתנדבים/ות
שיחליפו אותן.
ל"מתנדבים/ות בעם"
נא לפנות
לחנוש

נר זיכרון:

(תש"ח)

כ"ו אב-יום פטירתו של חברנו משה יואל ז"ל

(תשנ"ב)

כ"ו אב- יום נפילתו של בנו אמיתי יקותיאל הי"ד

ביום ראשון בבוקר, הונחו בתיבות הדואר דפי הסבר מפורטים בנושא: 'הצמיחה – הדמוגראפית', והזמנה לשיח ודיון בהשתתפות החברים והנקלטים הפוטנציאליים.

בהמשך לאסיפה הקודמת, נראה כי ברור לכולם שהגענו ל**לב לבו** של התהליך המתכנן את עתידו של קיבוצנו בו ייקבעו הקריטריונים לחברות, וכיצד תראה השותפות בין החברים. מומלץ, ואף חובה על כל אחד מאתנו, להבין את המשמעויות, ללמוד היטב את החומר, להגיע למפגשים ולאסיפות, ובעיקר להיות שותף פעיל ולקחת אחריות.

ביום שני החלו הקייטנות. רבים מילדינו מבלים אי שם ברחבי הארץ, מדלגים בין פעילויות מאתגרות לבין טיולי מסלול מסורתיים, והרף רק הולך ועולה משנה לשנה. לא פשוט לעורר עניין בילדים שראו וטעמו כמעט הכל, עד כדי כך שמחנה 'בני עקיבא' כבר אינו מעורר בהם עניין כבעבר. ועדת חינוך עושה זאת בהצלחה, ומצליחה שוב להפתיע. גם הזאטוטים נהנים ממתקני השעשועים החדשים שנבנו על חורבותיהם של אלו שנפסלו לשימוש, בעוד ההורים נהנים מעוד קצת הפוגה בימי החופש.

אור ליום שלישי- נפרצה הגדר המקיפה את הקיבוץ, ובנוסף גם הגדר פנימית. שלל עגלים נפל לידי הגנבים ששוב הקדימו אותנו בצעד. נראה שהמלחמה על הגנת רכושנו, מחייבת דרך יצירתית ואתגרית יותר מצדם של: "השומר החדש", "שומרי המתמיד" וצוות הבטחון- "השומר הוותיק". ובכל זאת, חובת הערנות מוטלת בעיקר - על כולנו.

וברחבי היקום.. רכב החלל מבית 'נאסא', ובשמו העברי "סקרנות", נחת בשלום על 'כוכב הלכת האדום' לאחר מסע של תשעה חודשים בחלל. מיד עם נחיתתו החל לשדר תצלומים בשחור לבן.. נראה שבכוכב לכת זה עוד לא הגיע עידן שידורי הצבע - כבר תגלית מדעית חשובה.. בסוריה - ראש ממשלתו של אסד ערק למחנה המורדים מיד לאחר שעשה זאת האסטרונאוט הסורי גיבור העם. כרגע, נשאר בה רק עוד אסטרונאוט אחד.

בכרם שלום נמנע פיגוע גדול מבית היוצר של הגייהד העולמי וליתר דיוק, על ידי בדואים צעירים אשר הצטרפו לאחרונה למעגל הטרור בסיני. הראשונים שעצרו אותם, היו לוחמי צהל ממוצא.. 'בדואי', שבעוז ובהקרבה הסיטו את האש לכיוונם. בראשם עמד מג"ד הסיור המדברי - ואחיד אל הוזייל, שכבר זכה בעבר לצל"ש באותו מקום בדיוק. המצב עדיף - כשהבדואי לצדך.

ביום שלישי- התברר סופית, שלא נחזור עם מדליה אולימפית, וזאת בגלל הרוח. ההסבר הוא כזה: לשייטת שרגילה לרוח - היא לא הייתה מספיק חזקה, ולשייט שאינו רגיל לרוח - היא הייתה חזקה מדי. חבל שהרוח לא התגלתה כספורטיבית..

בימים אלו עברו לביתם החדש בשכונת שקד משפחת אייל - תמר וליאור, ומשפחת טובים - מורן ואביגד. משפחת טובים היא המשפחה הראשונה בשלב ב' של השכונה. נאחל למשפחות, השתלבות מוצלחת והרבה נחת מביתן החדש.

משפחות נוספות מגיעות לסעד למגורים, עד השלמת ביתן בשכונה. הראשונה היא משפחת שולץ - טלי ומשה וילדיהם, המתגוררים בצמוד לסלעית ואליאב לזר, וכן משפחת מוסנזון - מיכל דוד וילדיהם, המגוררים בבית עליזה שטיינמן ז"ל. בואכם לשלום, הגעתם למקום טוב!

לפני כשמונה חודשים פרסמנו בעלון את הדברים הבאים:

בסכום של "אחרי החגים" דן הצוות בסוגיית "חתן תורה וחתן בראשית". הובא לידיעתנו כי ישנם חברים וחברות המתקשים לקחת חלק ולהזדהות עם מנהג זה, שעניינו לתת כבוד והערכה לאדם מסוים מן הקהילה, משום שאין הוא כולל את ציבור הנשים בקהילתנו. ב"ה נתברך קיבוצנו בפעילות תורנית ענפה, בפעילות ציבורית ובמעשי חסד רבים ובהם שותפות ופעילות נשים רבות הראויות גם הן להערכה שכזו. קיימנו בעניין זה דיון פתוח ומשמעותי והעלנו מספר רעיונות... אנו, חברי הצוות, רואים חשיבות גדולה לאפשר דיון ציבורי בנושא זה, וקוראים לחברים להשתתף בדיון ולהביע את דעתם מעל דפי העלון או בפניה לאחד מחברי הצוות.

לא זכינו לשמוע או לקרוא תגובות בעקבות פרסום הדברים ואנו חוזרים כעת על הצעתנו לועדת דת להעניק את ה"תואר" למשפחות ולא ליחידים. אמנם בעליה לתורה יכולה האיש אך בשיקולי הבחירה (המתבצעת ע"י הועדה), בפרסום השמות ובמסיבת החתנים, יינתן המשקל למשפחה (לבני הזוג) ולא לאדם יחיד.

יחקה לינוי

בשם חברי הצוות- הרב ארי, בני ג., תרצה, ענת ומתניה ר.

"האולימפיאדה מאחורי, ולפי החופש אולימפי תם"

כפי שכבר "הזהרנו" מספר פעמים אנחנו נכנסים לתקופה של הרבה אסיפות ודיונים, מאד חשובים לכולנו, וזאת מבלי להזכיר את ימי ההסברה בתחום הצמיחה הדמוגרפית.

ביום רביעי הקרוב כז' באב תשע"ב (15.8.2012) בשעה 20:30 תתקיים אסיפה שתהיה מחולקת לשני חלקים:

1. **חלק ראשון** – אסיפת אגודת המתיישבים (הכוללת את תושבי שכונת שקד) כשעל סדר יומה:
 - א. בחירת צוות תל"מ חדש.
 - ב. בחירת מרכזת חינוך.
 - ג. דוח תקציבי חצי שנתי, תוכנית מול ביצוע של האגודה הקהילתית להתיישבות.

2. **בחלק השני** - נמשיך כאסיפת חברים רגילה ועל סדר היום סעיף אחד:
 - א. בחירת עופר לניהול הקהילה לשנה נוספת.

לאחר מכן נתכנס לאסיפת חברים נוספת שתתקיים במוצ"ש שבת פרשת "שופטים" (25.8.2012) בשעה 21:30, כשעל סדר היום:

1. דוח תקציבי תוכנית מול ביצוע – משק.
2. דוח תקציבי תוכנית מול ביצוע – קהילה.
3. החלטה על המשך תוכנית השקעות לשנה זו.

1. "ופרצת ופרצת.." - בשנה האחרונה אירעו 2 מקרים של פריצה לרכב כתוצאה מהשארת חפצים שקרצו לפורצים.

מעבר לעגמת הנפש, הפסד הממון והצורך לחזור מיידית לקיבוץ, מדובר בנזק של אלפי שקלים לרכב.

ולכן: **אין להשאיר חפצים גלויים ברכב בשום אופן!**

(המגש המכסה את תא המטען של הקננו, נמצא במוסך - למעוניינים לשאת ציוד).

כל פריצה כתוצאה מהשארת חפצים גלויים - תיחשב כרשלנות מצד הנהג.

בתקופה זו "תקופת הטיולים" - יש להיזהר שבעתיים!

2. **נהגים חדשים/צעירים** - מורשים לנהוג ברכבי הסידור רק לאחר תדרוך וקבלת כפתור זיהוי אישי. על נהג חדש/צעיר הנהוג ברכבי הסידור עבור וועדה/ענף לדווח לממונה עליו על מעמדו, ורק לאחר קבלת אישור מיוחד וציון בהזמנה- לנהוג ברכבי הסידור.

מסתבר שנזקים רבים אירעו כשנהג צעיר השתמש ברכב בחוסר זהירות לטובת הענף/וועדה.

1. רכב

לשרה רבלין

מלל טוב להולדת הנינה

נכדה לאסר ז"ל ורותי רבלין

בת להדס ומשה רבלין

לבני ומילא אחיטוב

לראל נישואי אלעזר אחיטוב עב"ל שני הרפז

מלל טוב והרבה נחת

תכנית "קן לאט" - אמהות לאמן אמהות בנתיבות

הצטרפי אלינו לתכנית התנדבותית ייחודית, פעם בשבוע, לתמיכה וחברות לאמהות לילדים בגיל הרך. התנדבות זו תעניק לכן סיפוק בעשייה, מימוש עצמי, הנאה ואתגר! למתאימות יינתן קורס הכשרה מקצועי ומעניין ומפגשי ליווי והדרכה של אנשי מקצוע. מועד פתיחת הקורס יום שני, 20/8/2012.

לפרטים והרשמה:

מרים קראון- עו"ס ורכזת התכנית. טלפון: 052-3916842

הדס פז- רכזת ארגונית: 052-3821604

רכב דרוף?

מזה כשתים-עשרה שנה אני עוסק בנהגות בית. במסגרת העבודה התפקיד זה פיתחתי תובנות מסוימות וכן זווית מעניינת של הקיבוץ. אין זו הפעם הראשונה שאני עוסק בשרות המביא אותי למפגשים בלתי אמצעיים עם חברים באופן אישי, אבל גם בקשר עם מוסדות שונים בקיבוץ.

כפי שבזמנו, כשהייתי רכז הקניות של הקיבוץ במשך למעלה מעשור, ידעתי שזהו תפקיד שכל אדם העוסק בו מעצב אותו לפי אופיו אבל גם היה ברור לי שזהו שרות ציבורי ואשפט לפי היחסים שלי עם הציבור שאני משרת אותו. בינתיים, עם הציבור אני מסתדר.

אבל עם מה איני מסתדר? יש בעיה חשובה עליה אני "נלחם" מזה זמן ממושך: מדי יום עבודה שלי בנהגות בית אני נאלץ להתמודד עם בעיית ההסעות ברכב שבו אני נוהג: רכב המיצובישי הינו רכב גדול, יפה ונוח. ולמי הוא נוח? לנהג וליושב לידו. רשמית, זהו רכב בעל שבעה מקומות (כולל הנהג...). והוא מיועד בעיקר להובלת נוסעים בנסיעה לתור בקופ"ח אם בשדרות או בנתיבות וכן להסעות מרפאה לאשקלון או באר שבע. אלא, אליה וקוץ בה: מטבע הדברים רוב החברים שאני – ושאר נהגי הבית – מסיעים למרפאות השונות הינם חברים מבוגרים אשר – מה לעשות – מאד קשה להם (בהמעטה) לזחול למושב האחורי.

מזה למעלה משנה (מאז שהוציאו את הטרנזיטים ממערך הרכבים) אני פונה למוסדות האחראים על מערך רכבי החברים, ומנסה להסביר את הצורך ברכב גדול ולא ברכב נוסעים מוגדל כמו המיצובישי או הרנו בעל שבעת המקומות. וזו אינה הסיבה היחידה: בקיבוץ בגודל סעד לא סביר שלא יהיה רכב שאפשר לנצל ולהוביל בו משא או ריהוט כשהחבר נזקק לו. ואגב, מדובר גם במשפחות המונות יותר משבע נפשות! אם זה יותר יקר – אז מי שנזקק לו יידע להחליט בעצמו אם שווה לו לשלם את מחיר הרכב. אין הדבר אמור רק בנסיעות נהג בית משום הסיבות שמניתי קודם.

בפנייתיי הרבות לחברים במוסדות הקיבוץ תמיד הועלה נושא מחיר אחזקת רכב מסוג טרנזיט או דומה לו. אני מכיר את כל התשובות, וודאי אקבל תגובות (נזעמות???) מכל מביני החישובים למיניהם, אם בכתב ואם בעל-פה אבל כפי שלא שוכנעתי עד היום שאיני צודק בבקשתי/תחינתי, להחזיר את המצב שבו לפחות רכב אחד המתאים להסעות נוחות לחברים, הייתי שמח אם קובעי המדיניות של ההסעות יכירו בצורך הנ"ל. אני גם מצפה לתגובות ופניות של החברים שהתנסו בנסיעת "סרדינים" ברכבים הקיימים. ואני חוזר: לכאורה אין זה מענייני משום שהנהג תמיד יושב בנוח, ויכולתי להתעלם מהקושי של ה"קליינטים" שלי שאני חווה יום יום. פשוט איכפת לי...

ע' אמירט

הכלב החשמלי או בשמו העברי "מכנס העדר", הוא ידידו הטוב של החולב ומשמש לו לעזרה רבה בהכנסת הפרות למכון החליבה. הכלב הנוכחי נבנה לפני כעשור ע"י המסגרייה. תקלה באחת הגלגלות שנוסעות על המסילה, העיבה על עבודת החולבים. גלגלות חדשות הוזמנו וכך זכינו להחליף את כל ארבע הגלגליות ולהחזיר את הכלב לכשירות, ובא לחולבים גואל.

(מתוך דף המחולק ל113)

מועדון הסרט הטוב

ביום ראשון 12/8/2012 בשעה 17:30 יוקרן במועדון לחבר הסרט:

"הארטיסט"

הסרט האילם שיצר מישל הזנוויציוס הוא לא רק גימיק אלא יצירה מבריקה עם שחקנים מצוינים שתגרום הנאה לא רק למי שמתגעגע לקולנוע הקלאסי.

עלילת "הארטיסט" מתרחשת, כאמור, עם הולדת הקולנוע המדבר, ומה שמבריק בו זו העובדה, שעל אף עיסוקו בימי הבראשית של הסרט המדבר – זהו סרט אילם. ג'ורג' ולנטיין (ז'אן דוז'ארדן, שם שבעצמו מזכיר את אלה של כוכבי הסרט האילם) הוא הכוכב הבלתי מעורער של הוליווד, שדמותו השרמנטית וההרפתקנית מזכירה את זו של דגלאס פיירבנקס.

לגמרי במקרה הוא פוגש בכוכבנית צעירה, פפי מילר (ברניס בז'ו), והאהבה ניצתת. במהלך נרטיבי שמזכיר את "כוכב נולד" הקלאסי – הקריירה שלה הולכת ופורצת, בעוד זו שלו שוקעת ודועכת.

אלה הם ימי המעבר אל הסרט המדבר, וג'ורג' ולנטיין, המסרב לקבל את השינוי – מאבד במהירות את הפופולאריות שלו. הקהל לא רוצה עוד לראות סרטים אילמים, גם לא בכיכובו (הסירוב הזה מזכיר, כמוכן, את חששו של צ'ארלי צ'פלין מפני הסרט המדבר, והצורך להעניק לדמות הנווד שלו "קולי"). מכאן ואילך עוקב "הארטיסט" אחר גורלו של הכוכב שנפל וכלבו, עד לסוף הטוב נוסח הוליווד.

כולם מוזמנים!

ואספרת הספתא (חז'ית כ.) לחבר'ה..

ביום ששי שעבר התכנסנו -כמאה נכדים צוהלים ועוד כארבעים סבים וסבתות גאים -לבוקר של פעילות ויצירה בהנחייתו המופלאה של משה אש יקרנו. על ידו סייעו בנדיבות תמנע, בן, חושן ובר החמודים שעבדו ללא לאות על מנת להתגבר על הבלגן היצירתי... הרעיון המרכזי היה לספק שעשוע והנאה לנכדים ולהקל מעט על הסבים והסבתות המארחים את נכדיהם בסעד, בימים החמים של החופש הגדול המתארך...

הכנו כובעי מצחייה עם כתובת "נציג קיבוץ סעד לאולימפיאדה", ששראות וקוקיות לילדות מחומרים ממוחזרים, צבענו פוסטרים של נחום גוטמן, ערכנו ניסוי מדעי המסביר כיצד נוצרים גלים בים, הכנו חלבה בטעמים שונים ולסיום- ניסוי מרתק שהוכיח כיצד ניתן להכין גלידה קפואה בשמונה דקות בלבד! האווירה היתה נעימה ומלאת רצון טוב ובדיחות הדעת (מזכרונותיו של משה מסעד של פעם), והילדים היו מתוקים ונלהבים, שמחנו לפגוש גם מעט הורים- בני סעד שבאו לבקר ולסייע. נקווה להפוך את הדבר למסורת ולתקן את הטעון תיקון: פעילות שאינה בהכרח ביחד עם ילדי קייטנת נכדים, מבוגר על כל ילד, שטח פעילות גדול יותר ואולי גם הגבלת גיל המשתתפים.

שוב תודה מקרב לב למשפחת אש היקרה שהתגייסו בהתנדבות למעננו, לוועדות חינוך ותרבות, לעובדי חדר האוכל שסייעו מן הצד, לסבתות שהתגייסו לעזור לא רק לנכדים הפרטיים שלהם, ולמי שנשאר לעזור לסדר עם תום תרועת הפסטיבל. להתראות בשנה הבאה!

דיווחה: ספתא fe פלא ויא'ר

מנהרת הלמן

תקציר העלילה: דפים מאובקים שנמצאו מתחת לשולחן העריכה, מגלים תכתובת על גבי עלון משנת 1984 בנושא 'מוסיקה עכשווית'. במאמרה מלינה שרה המל על הרגלי ההאזנה הקלוקלים של הדור הנוער. החזיקו חזק, אנו חוזרים 28 שנים לאחור!

שביל הזהב

(דליה דן - בעקבות רשימתה של שרה המל בעלון הקודם)

מזדהה אני עם שרה המל בהרגשתה הלא-נעימה, בראותה את ילדינו מעדיפים שירים לועזיים על פני שירים ישראליים. נתקלת אני בעבודתי בנושא זה מדי יום-ביומו, בשנים האחרונות. עם זאת, כדי לקבל תמונה נאמנה ומעודכנת, יש לקחת בחשבון גורמים אחדים. ראשית – מספר השירים הישראלים הטובים, היוצאים לאור וצדים את אוזנינו – מעטים הם, יחסית; הנה, למשל, לאחרונה מתנגן רבות שירה של נורית הירש – "בפרדס ליד השוקת", והוא שיר נעים וטוב, הילדים אוהבים אותו, שרים אותו, רוקדים אותו, הוא ממש כבש את לבנו. לפני כן – "סימני דרך", "בורות המים" של נעמי שמר, שאף הם – כשירים טובים – דחקו את השירים הלועזיים באותה תקופה. בליל השירים הישראליים ורמת מבצעייהם, הנוחתים עלינו חדשים לבקרים – אינה מצדיקה שנשנן ונשיר אותם, ותמיד האוזן כרויה ומחפשת לחן חדש... שנית, תופעה שכיחה היא, נהייתם של המתבגרים הצעירים אחרי "סממני" בגרות, הכוללים, בין שאר הדברים (כגון: אפנה וסגנון דבור, מעין זה ש"זכתה" לו שרה המל בשיחה עם הילדים) – גם האזנה רצופה לפזמונים באנגלית, מבלי לבחור ולמייין. המקלטים והרשמקולים שבידי הילדים מגרים אותם לשימוש תמידי, וכך יוצא שתמיד נשמעות מנגינות ופזמונים לועזיים. עלי לציין בסיפוק, לעומת זאת, כי בבית-נעורים נשמעים גם הרבה שירים עבריים, כשהמכשירים שבידי הילדים מכונים לתכניות אלה בשעת שידורן. שלישית, יש בין השירים הלועזיים מבחר גדול של שירים יפים וטובים, שמעתי מפי מורה למוסיקה ותיק, מהעמק, שסיפר על שעות רבות שהוא מקדיש להאזנה לפזמונים לועזיים, כדי לבחור מהם את הטובים וכך לשתף פעולה עם טעמם של התלמידים, כך הם מקבלים ממנו גם את טעמו הוא, כשם שאנו מאזינים לטהובן ורימסקי-קורסקוב ולא רק לפרטוש, בן-חיים ויוסף טל.

במוקד אמנות של כתה ט' יש קבוצה נכבדה שוחרת מוסיקה, בין למודי תיאוריה ושירי מקהלה של נעמי שמר וחנינא קרצ'בסקי, אנו שומעים גם שירים לועזיים ש"כיף" להאזין להם וגם לשיר אותם ואף לתזמר. המאמץ העיקרי הוא ביצירת איזון בין הדברים תוך שתוף פעולה עם הילדים והתחשבות בטעמם. בפרק הבא: כרמלה קום מאירה את עייני הכותבות שלפניה, בראיון עם הילדים הצעירים.

אכתה האחמט את הלב..

חברי סעד היקרים, ו.חינוך, וכל האחראים והשותפים לקייטנת הנכדים המסורתית. יוסי ואני זכינו ששמונת ילדינו יקחו חלק וייהנו מהמפעל המרשים ומחמם הלב של קייטנת הנכדים בקיבוץ. התחלנו בבכור והשנה סיימנו עם צעיר בנינו. התודות מתגמדות אל מול מפעל חינוכי זה שיש בו כבוד והוקרה למבוגרי המשק, חינוך והכרות עם הקיבוץ על פינותיו וענפיו, מפגש מבורך של ילדים עם ילדים שיש בו חוויות חיוביות והנאה צרופה. בכל פעם מהפעמים שזכינו לשלוח ילד לקייטנה הוא חזר מוקסם ומלא תחושה של חיבור למקום, לילדים ולאנשים שבו. אז משפחת גולד סיימה את פרק קייטנת הנכדים, שי הוא הצעיר מנכדיה של יוכבד. זו הזדמנות נפלאה לומר לכולכם בשם כולנו תודה! תודה! לזואי ונמשיך ונוכה להרגיש את ברכתו של סעד הקיבוץ ואת יכלתה של קהילה להרבות בכבוד למבוגריה ובאהבה וקשר עם בניה. ראו ברכה גדולה בקיבוצכם ובמעשה ידיכם!

יוסי, מרה והילדים

אלף

פורום "יש-איש"

החל מחודש אלול הבעל"ט, יחל אי"ה לפעול בקיבוצנו פורום תמיכה, חיזוק והצלחה בלתי פורמלי. הפורום יפגש בקביעות, אחת לחודש, **ופתוח לנשים מכל הגילאים**. מטרתו:

1. יצירת מרחב חברתי לשיחה מכילה ותומכת.
2. יוזמה ועשייה משותפת לטובת הציבור הנשי בקיבוץ.
3. אוזן קשבת לנפגעות על רקע נשיותן, בעבר או בהווה, וקידום יוזמות לסיוע.
4. עיסוק שוטף במגוון תחומים כגון יצירה, תנועה, לימוד.
5. ציון חגיגי למועדים בלוח השנה.

מתעניינות מוזמנות לפנות לאחת מהחתומות מטה.

דקלה הימן 052-8986363

יעל לנדאו 052-8694583

כנרת פולק-סמואל 052-3968717 sampol@saad.org.il

סלעית לזר 052-8694580 silit@saad.org.il

קרן רועי 052-3968678 ks_roei@walla.com

"מי יזיל את המית שלי? אולי כל זה קורה לי באלף?"

(מילים: רחל שפירא, לחן: מיקי גבריאשוב ויובל דור)

תודה לדליה רועי שנגעה בדבריה בעלון שעבר בעצב רגיש. אנו רוצים לתמוך בעמדתה ולהאיר את הדברים מזוויות נוספות.

דליה כותבת על תחושות הצעירים "שטרם התמסדו" בעקבות ההחלטות האחרונות שהתקבלו על ידי צוות צמ"ד. על אובדן חבורת הצעירים התוססת של הסטודנטים ממכללת ספיר שהעשירה את חיי החברה של הצעירים, אך לא תוכל להמשיך להתגורר כאן עקב הצורך בדירות לזוגות צעירים, ועל ההפסד של הצעירים בני המשק שלנו בעקבות זאת.

אין ספק שכוונותיהם של חברי צוות צמ"ד מבורכות ובעזרת השם נזכה לתגבור של חברי משק צעירים מבין הזוגות החדשים, אך אסור לנו לשכוח את הצעירים שעדיין לא החליטו להקים משפחה, וגם את אלו שכרגע אולי אינם שומרי תרי"ג מצוות, אך ייתכן שבעתיד יראו את הדברים אחרת. (ובסעד יש לנו דוגמאות מעולות של חברים כאלו!)

כיצד ירגישו בנות-משק בגיל עשרים פלוס עד שלושים פלוס, שעדיין לא נישאו והן נאלצות לפנות עתה את חדריהן ולעבור ל"בית יוצאי צבא" או ל"בית התיכון"? מי שגדלו כל חייהם בחינוך-המשותף ובפנימיות, אינם ששים לעבור למבנה פנימייה נטול-פרטיות שכזה והדבר מובן. אצל חלק מן הצעירים שוררת אכזבה קשה מכך ששכונת "הקוביות" נסגרת בפניהם, והופכת לעוד שיכון לזוגות צעירים. בוודאי אין כאן כוונה רעה אך זוהי התחושה: "אם אני לא נשואה- לא שווה להשקיע ביי", "אם אני מתלבט מבחינה דתית- מקומי כנראה כבר אינו כאן".

כידוע לכולם גיל ההתבגרות התארך בימינו עד מאד, ועלינו לתת תחושת בית גם לצעירים שדרכם עדיין לא מגובשת. הם ילדינו ועליהם תקוותנו בעתיד.

כדאי להציץ בפורום "גריסים או תפוחי-אדמה" של בני סעד בפייסבוק, ולהיווכח עד כמה כואב הפצע של עזיבת סעד גם שנים רבות לאחר העזיבה, ולגלות שוב כי החלום לחזור לסעד, אם רק תהיה פתוחה ומכילה יותר, מאחד רבים מן הבנים והבנות שלנו, שכבר אינם כאן.

ונזכור כי הבנים והבנות שלנו הם "המשאב האנושי" היקר ביותר שלנו, ולטובת כולנו (ולא רק ההורים הפרטיים!) כדאי לעשות הכל על מנת שיחליטו בבוא היום כי סעד היא ביתם.

מתניה וחמית רפף

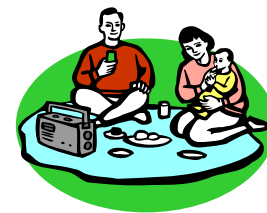
באילות הקיץ החמים - משהו קורה...

לכבוד הקיץ, החום, הלחות והחופש... ועדת תרבות ובריכת סעד

פותחים את שערי הבריכה לערב משפחתי.

יום חמישי כ"ח אב 16.8.12

משעה 18:00 עד השעה 21:00. (רחצה בבריכה תתאפשר משעה 19:00)

בתוכנית :

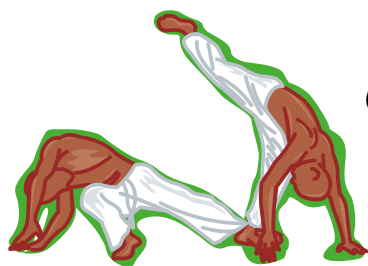
18:00 - מופע בטוקדה וקפואירה מדהים עם הרבה קצב ותנועה.

(ילדי חוג הקפוארה מוזמנים להגיע לבושים בביגוד המתאים ולהצטרף לקיקו וחבורתו.)

19:00-21:00 - רחצה בבריכה ופיקניק משפחתי.

20:30 - המשך מופע "מדליק" - מומלץ להישאר.

ולמי שלא רוצה לעבוד קשה ...

"אימפריית אולן" - פותחת דוכני אוכל:

פלאפל חם וטרי (10 ש"ח), לחמניה עם נקניקיה (8 ש"ח), טרופית (2 ש"ח).

(אין צורך להגיע עם כסף, רישום יהיה במקום..)

לתשומת לב: כדי לאפשר לכל הציבור להשתתף ולהישאר בשטח הבריכה גם בזמן הרחצה,

אנו מבקשים מהציבור שלא להסתובב בבגדי ים מחוץ למימי הבריכה.

1. תרבות

מלף טוב

לרותי וחנן פינקלשטיין

לכניסתו למצוות של הנכד

דוד נריה

בגט של אסתר קיה ויאאל חבר

העולם העסקי

מתוך דברים שכתבו יונתן בשיא ועמוס רבין, יו"ר ומנכ"ל איגוד התעשייה הקיבוצית. מצאתי לנכון להביאם לחברים כי חושב אני שהם רלוונטיים במידה רבה מאוד גם "לעולם העסקי החקלאי" שבו אנו עוסקים, וכן לקראת הדיונים שנערוך בימים אלו בהנהלת המשק ובאסיפה בתוצאות החצי שנתיות של פעילות המשק.

נורות אדומות בעקבות המצב הכלכלי בארץ ובעולם

שנת 2012 התחילה בתקוות ובחששות לגבי המצב הכלכלי בארץ ובעולם. אירופה כבר שקועה עמוק במשבר וחלקה במיתון עמוק, בארה"ב לא נראים סימני התאוששות וישראל, שנראה היה שהיא אי של יציבות נכנסת במהירות להאטה ובחלק מהענפים אף לירידה בביקושים. מסתבר שהפעם דבק גם בנו המשבר העולמי. התחזיות הכלכליות משתנות כמעט כל יום ואין פלא. כשבסין יורד שיעור הצמיחה מ-10% ל-7% (הלוואי עלינו) ושעור הצמיחה בברזיל יורד גם הוא, והריבית בישראל יורדת שוב כסימן להאטה ברורה בפעילות הכלכלית, וכשהיצוא בתעשייה הקיבוצית והכללית יורד ב-6% דולרית במחצית הראשונה של 2012 קשה לראות צמיחה ופריחה במחצית השנייה של 2012 ובשנת 2013 המתקרבת. לכל אלה נוספת גם התוכנית הכלכלית החדשה בישראל עם תוספת הוצאות במס מעסיקים, מיסי הכנסה לעובדים ולחברות ועוד תוכניות שיגרמו בגידול ההוצאות לקראת שנת התקציב 2013.

ברור דבר אחד. על כולנו להוציא את תוכניות 2012 ו-2013 מהמגירה ולעדכן, כל מפעל, בהתאם למה שקורה אצלו בפועל ובהתאם לתחזיות של כל אחד לסוף השנה. בביקורים במפעלים אנו שומעים על האטה, על ירידה ברווחיות ובחלק מהם גם על קשיים תזרימיים. בשנת 2009 במשבר העולמי הכללי הייתה הצלחה גדולה בהתארגנות מהירה של המפעלים לפעולה בכל התחומים: מעקב כספי חודשי צמוד, טיפול בנושאי ההוצאה בכל תחומי המפעל (עלות חומרים, עבודה, הנהלה, ועוד) ויצירת כרית פיננסית לעת חירום עדכון תכנית ההשקעות ועוד. כאז כן עתה, אנו ממליצים בחום לעדכן את התוכנית למחצית השנייה של 2012 ולהכין את תכנית העבודה לשנת 2013 תוך התחשבות מרבית במצב החדש.

עלינו לזכור שבתנאי אי הודאות והמשבר העולמי "תזרים המזומנים הוא המלך" כך בתחום ההשקעות ההתייעלות העברות דיבידנד לבעלים ועוד. המשבר הקודם היה קצר יחסית והחברות יצאו ממנו מחוזקות בעקבות צעדי החירום. לצערנו המצב בעולם וגם בארץ לא מצביע על יציאה מהירה מהמצב הקיים ולכן המבט צריך להיעשות לטווח ארוך יותר בתחומי ההתייעלות וההתאמה למצב החדש.

אינפורמציה לקיבוצים (הבעלים) ושקיפות הנתונים פנימה חשובה מאד דווקא בזמנים אלה. מומלץ לבצע פעילות הסברה לקיבוצים, ולעובדי החברה. רק על ידי מודעות של הקיבוץ והעובדים למצב, ניתן יהיה בשעת הצורך לבקש ולקבל! תמיכה בצעדים כמו הקטנת דיבידנד, התייעלות ועוד. למדנו מהעבר הקרוב שהתעלמות מהנתונים, חוסר רצון לחשוף אותם לבעלים ולעיתים אף לדירקטוריון, בטווח הבינוני והארוך נזקם רב מהתועלת לכאורה בהסתרתם.

לסיכום: המשבר הנוכחי אינו דומה למשבר של 2009. נראה שהוא אולי פחות עמוק אבל ילווה אותנו לטווח ארוך יותר. ערנות, דיונים פנימיים, עדכון תוכניות, דגש על קידום שיווק בשווקים עם סיכויים טובים יותר, כל אלה יעזרו לנו לעבור גם משבר זה אולי אפילו מחוזקים יותר.

תשתיות – במהלך השבועיים האחרונים קידמנו שני פרויקטים חשובים בגד"ש.

- **דרכים חקלאיות** – בעזרת תקציבי המועצה האזורית וקק"ל ובהשתתפות עצמית של 20% כספים שלנו, סללנו והשבחנו למעלה מק"מ של דרכים במשבצת החקלאית שלנו.
- **מנחת כימניר** – מזה שנים לא מעטות היה מנחת מטוסי הריסוס הממוקם בשדותינו מושבת. בעת האחרונה סיימנו מהלך עסקי/מקצועי עם חברת כימניר שאפשר להם להחזיר לשימוש את המנחת. הם (כימניר) השקיעו סכום נכבד ובקרוב יוחל להפעילו. אנו נזכה לשיפור תפעולי משמעותי והגברת איכות הריסוסים. מרחיקי הטילים וההליכות לשדה, מוזמנים לראות את המנחת החדש/ישן במלוא הדרו.

אתר הגזם א' – לפני שבועיים וחצי הוזעק צוות כיבוי האש הפנימי שלנו בראשותו של ניצן ברביץ לטפל בשרפת קוצים שהתפתחה באתר הגזם, "ודהרה" בשולי מטע האבוקדו אל קרבת לול הרבייה. בשל הפעולה המהירה והיעילה של הצוות, האש אותרה ונמנע נזק רציני ביותר. יישר כוח לניצן ולצוות.

אתר הגזם ב' – לפני שבועיים וחצי, הופיע במשרדנו פקח של המשטרה הירוקה, הוציא מתיקו טופס מתאים, וקנס אותנו על הבערת אש ללא אישור באתר הגזם הביתי (כן כן אותו אתר). הוא הוזעק בעקבות תלונה שהגיע למשטרה הירוקה, על תמרות עשן שחור וסמך (כפי הנראה בגלל ניילונים שהיו מפוזרים שם והוצתו) המהווה מטרד סביבתי.

חברים, נגמרו הימים שאפשר היה לעשות "בלגן". קיים איסור חמור להבעיר גזם (או כול חומר אחר) ללא היתר מתאים, ראשית - חוטפים קנסות גבוהים. מעבר לכך – קיימת סכנת דלקות.

"גנבים עליך ישראל" – אנו בעיצומו של חג הרמאדאן. כמידי שנה, אנו כבר יודעים כי זוהי התקופה המסוכנת ביותר מן ההיבט של גניבת ראשי צאן ובקר. בבוקרו של יום ג' השבוע, בשעה 03:00 גילה שומר הלילה הממונע פריצה בגדר המערכת ההיקפית, ומיד לאחר מכן התגלתה פריצה בגדר היונקיה. קריאה ליואב פרנקל, ולאחר מכן הוזעקה המשטרה. עם עלות השחר מצאנו כי הלכו מעמנו 11 עגלות וארבעה עגלים רכים בשנים. על הגנבים לא הצלחנו לעלות. מתבצע ניתוח אירוע במטרה ללמוד אם והיכן שגינו, ובעיקר איך נוכל לשפר את ביצועינו לעתיד לבוא.